

Ristin pimeys ja voitto

Joh. 19:17-30, Luuk. 23:34,39-43,46, Matt. 27:46

17. Kantaen itse ristiään hän kulki niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan heprean kielellä Golgataksi.

18. Siellä hänet ristiinnaulittiin ja kaksi muuta hänen kanssaan, yksi kummallekin puolelle ja Jeesus heidän keskelleen.

Mutta Jeesus sanoi: **"Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät."** (Luuk. 23:34)

19. Pilatus laati tauluun kirjoituksen ja antoi kiinnittää sen ristiin. Siihen oli kirjoitettu sanat: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten **kuningas**."

20. Monet juutalaiset lukivat kirjoituksen, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia. Kirjoitus oli hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi.

21. Juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas', vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas.'"

22. Pilatus vastasi: "Minkä kirjoitin, sen kirjoitin."

23. Kun sotilaat olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotilaalle osansa. He ottivat myös paidan. Mutta kun se oli saumaton, kauttaaltaan yhtenäiseksi kudottu ylhäältä alas asti,

24. he sanoivat toisilleen: "Ei revitä sitä vaan heitetään arpaa, kuka sen saa." Näin tapahtui, jotta toteutuisi tämä Raamatun sana: "He jakoivat keskenään minun vaatteeni ja **heitivät puvustani arpaa**." Juuri näin sotilaat tekivät.

25. Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Kloopaksen vaimo, ja Magdalan Maria.

26. Kun Jeesus näki äitinsä ja tämän vierellä sen opetuslapsen, jota Jeesus rakasti, hän sanoi äidilleen: **"Nainen, katso, poikasi!"**

27. Sitten hän sanoi opetuslapselle: **"Katso, äitisi!"** Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

Toinen ristillä riippuvista pahantekijöistä ivasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Pelasta itsesi ja meidät." Mutta toinen nuhteli häntä: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman tuomion alainen? Me kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä tekomme ansaitsevat, mutta tämä ei ole tehnyt mitään pahaa." Hän lisäsi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi."

Jeesus vastasi: **"Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä sinä olet oleva minun kanssani paratiisissa."** (Luuk. 23:39-43)

Yhdeksän tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä: **"Eeli, Eeli, lama sabakhtani?"** Se on: **Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?** (Matt. 27:46)

28. Tämän jälkeen, kun **Jeesus tiesi, että kaikki oli jo täytetty**, hän sanoi, jotta Raamatun sana toteutuisi: **"Minun on jano."**

29. Siellä oli astia täynnä hapanviiniä. Sotilaat kastoivat sienen hapanviiniin, panivat sen iisoppiruo'on päähän ja ojensivat hänen huulilleen.

30. Kun Jeesus oli ottanut hapanviinin, hän sanoi: **"Se on täytetty!"**

Jeesus huusi kovalla äänellä: **"Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni."** (Luuk. 23:46)

Sitten hän kallisti päänsä ja **antoi henkensä**.

Kuka on kristitty?

Oletko sinä uskova kristitty? Mistä sen voisi tietää? Jos sinä tunnustat, että se mitä Golgatan ristillä tapahtui, oli sinun vuoksesi ja sinun puolestasi, niin olet uskova. Olet myös saanut Jeesuksen ristin tähden kaikki syntisi anteeksi, pysyvän lahjavanhurskauden ja iankaikkisen elämän perinnön. Kaiken sen Jeesus hanki sinulle synnittä-

mällä elämällään ja viattomana kärsimisellään sinun sijastasi Golgatan ristillä. Sinulle riitti vain huuto Herran puoleen: "Muista minua syntistä, Herra armahda!"

Lopullisen merkin alkuosa

Jakso vie meidät kertomukseen lihan tulleen Jumalan Sanan ristiinnaulitsemisesta. Se antaa käsityksen Lunastajamme lopullisesta Merkistä, Hänen ristinkuolemastaan ja ylösnousemuksestaan. Merkin ensimmäinen osa kuvataan tässä osassa.

Läpi koko julkisen toimintansa Jeesus oli viitannut tähän lopulliseen suureen tunnustekoon, joka vasta saisi ihmiset täysin vakuuttuneiksi siitä, kuka Hän on ja mitä varten Hän on tullut:

"Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä."

Herran kuoleman sai aikaan inhimillisellä tasolla ihmisten viha. Siinä oli kysymys Hänen ruumiinsa temppelin tuhoamisesta. Ylösnousemus, rakkauden ja synnin voiman kukistavan sovituksen voitto, seurasi kolmantena päivänä.

"Minä pystytän sen kolmessa päivässä."

Johannes kuvaa tämän Merkin sekä inhimillisen että jumalallisen puolen. Nyt on kysymys siis inhimillisestä, temppelin hajottamisesta, Jeesuksen kuolemasta inhimillisellä tasolla. Samalla näemme, että Jeesuksen kuoleman kirkkautta ei saanut aikaan mikään inhimillinen.

Ristiinnaulitseminen 16-22

Kuvaus alkaa:

"Silloin Pilatus luovutti Jeesuksen heille ja antoi hänet ristiinnaulittavaksi. He ottivat hänet huostaansa (sanatarkasti: ottivat hänet vastaan)."

Pilatus luovutti Jeesuksen, he ottivat Hänet vastaan. Pilatus, lopulta lyötynä, pelkurina, ja kompromissin tekijänä, paadutti omantuntonsa ja "luovutti" Hänet. He ottivat Jeesuksen vastaan.

"Kantaen ristiään Jeesus meni ulos."

Näemme yhä majesteettillisen Jeesuksen. Jeesus kanta ristiään, ei uhrina vaan Voittajana. Inhimillisestä - ja varmaan myös pimeyden voimien - näkökulmasta katsottuna Hän saattoi näyttää lyödyltä, kukistetulta. Mutta sitä Hän ei ollut.

"Kantaen ristiään Jeesus meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota hepreankielellä nimitetään Golgataksi."

He veivät Häntä mukanaan, mutta tosi asiassa Hän kulki Jumalan merkitsemää polkua.

"Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala Sana tuli ihmiseksi ja asui keskuudessamme täynnä armoa ja totuutta." "Kantaen ristiään Jeesus meni ulos".

Kaikki inhimillinen jää sivuun, kun näemme, että Hän menee ulos, kantaen ristiään, omaa ristiään. Hän meni Golgatalle.

"He ristiinnaulitsivat hänet."

Vain kolme sanaa. Enkä aio lisätä mitään kuvausta siitä, miten se tapahtui, koska pyhässä pidättyväisyydessä kaikki neljä evankelistaa vaikenee yksityiskohdista. Vain tapahtuma kerrotaan.

Luulen, että monikin väittää vastaan, kun sanon, että Jumalan seurakunta on kärsinyt enemmän kuin se arvaakaan ristiinnaulitun Jeesuksen kuvista ja usein hyvää tarkoittavista saarnoista, joilla on yritetty kuvata ristiinnaulitsemisen fyysistä puolta. En aliarvioi sitä hirvittävää fyysistä tuskaa ja kipua, mikä ristiinnaulitseminen aiheutti, mutta Jeesuksen ruumiilliset tuskat eivät olleet mitään verrattuna Ristin syvään hengelliseen todellisuuteen. Johannes kertoo tapahtuman kunnioittavalla pidättyvyydellä:

"He ristiinnaulitsivat hänet."

"He"! Ketkä? Kun Pietari helluntaina puhui Jerusalemissa kansanjoukolle, hän sanoi: *"Lakia tuntemattomien miesten käsillä te naulitsitte hänet ristiin ja surmasitte."* (Apt. 2:23)

"He", pakanat tekivät työn, mutta sen taustalla oli Hänen oma kansansa, Jumalan kansa syvässä alennustilassa, pimeydessä ja sokeudessa. "He" ristiinnaulitsivat Hänet. Synti näkyy järkyttävimmässä muodossaan, kun se ilmenee turmeltuneena uskonnollisuutena, uskontona vailla elämää. Historia todistaa halki aikakausien, että vääristynyt uskonnollisuus on synnin kauhein ilmenemismuoto. *"He ristiinnaulitsivat hänet"* Synnittömän ja samalla Jumalan armotaloudessa synnin Kantajan. Vielä Golgatalla he pilkkasivat ja ivasivat Häntä.

Jeesuksen kanssa ristiinnaulittiin kaksi muuta. Johannes ei puhu heistä enempää, totea vain, että Jeesus pantiin keskimmäiseksi. Keskimäinen paikka tarkoitti sitä, että kysymys oli erityisen suuresta syyllisyydestä. Ilkeydessään he näin kruunasivat Jeesuksen syntisten Kuninkaaksi.

"Siellä he ristiinnaulitsivat hänet ja hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle."

Synnin Sovittajana Hänen paikkansa oli oikea, sillä Hän otti kantaakseen koko maailman synnin.

INRI

Pilatus oli pysytellyt tähän asti taustalla, mutta nyt näemme hänet piirrin kädessään. Johannes tekee selväksi, että päällekirjoituksen kirjoitti Pilatus itse. Se kuului:

"Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas."

Hän kirjoitti sen hepreaksi, kansallisella kielellä, latinaksi, hallintokielellä, ja kreikaksi, puhekielellä. Papisto pani vastaan, tietenkin. Jätämme heidät protesteineen.

Kun katsomme tapahtumaa Jumalan hallintavallan näkökulmasta, näemme, miten kaikki ihmiset joutuvat toteuttamaan Jumalan suunnitelmaa ja kaitselmusta, vaikka he eivät itse siihen pyrkineetkään. Jokainen ihminen on viime kädessä Jumalan hallinnassa. Kun omantuntonsa myynyt roomalainen maaherra otti piirtimen ja kirjoitti, hänen kättään johti Jumala. Pilatus halusi kiusata pappeja. Papit protestoivat vihaisina ja terävällä päättäväisyydellä Pilatus yrittää kerätä rohkeutensa pelastaakseen kasvonsa ja sanoo:

"Minkä kirjoitin, sen kirjoitin."

Aivan Pilatus, mutta sen, minkä kirjoitit, kirjoitit sillä vallalla, johon Jeesus kuulusteluisa oli viitannut, vallalla, jota sinulla ei olisi, ellei sitä olisi sinulle annettu ylhäältä. Nyt olet kirjoittanut Jumalan arvion siitä, kuka ristillä roikkui. Ristin Jeesuksessa toteutui se Jumalan suunnitelma, jonka vuoksi Herra valitsi itselleen omaisuuskansan Israelin. Juutalaiset olivat heittäneet Messiaansa pois, mutta Jumala oli juuri tästä kansasta nostanut heille Kuninkaan. Juutalaisten Kuninkaana Hän suorittaa sen tehtävän, jonka

Jumalan kansalleen asetti: antaa todistus koko maailmalle ja valmistaa ihmiskunnalle tie Jumalan luo. Pilatus tarkoitti yhtä ja miten toista Jumala tarkoittikaan!

Isä anna heille anteeksi

Kun naulat lävistivät Jeesuksen jalkoja ja käsiä, mitä Hän kipunsa keskellä teki. Hän rukoili ristille lyövien roomalaisten sotilaiden puolesta: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." Se osoittaa, että ristin kärsimys oli syntien anteeksi antamiseksi. Eikä se rajoittunut vain niihin, jotka näkivät ja tunnustivat syyllisyytensä, vaan myös niihin lukemattomiin, jotka elävät vielä pimeyden keskellä vailla tajua synneistään. Roomalaiset sotilaat kuvittelivat suorittavansa vanhurskasta velvollisuuttaan teloittaessaan rikollista, mutta ainakin yhden upseerin silmät avautuivat, kun hän seurasi ristin tapahtumia ja lopulta tunnusti Jeesuksen vanhurskaaksi, Jumala Pojaksi. Hän näki samalla oman syntisyytensä ja tarpeen saada se anteeksi.

Lukematon on se ihmisten joukko, joka on tässä Jeesuksen rukouksessa löytänyt syntien anteeksi antamisen ja Jumalan sydämen rakkauden. Monet ovat myös myöhemmät marttyyrit rukoilleet tämän rukouksen vihollistensa puolesta Herransa opettamina.

Ristin äärellä 23-30

Teksti vie meidät Ristiinnaulitun vierelle. Ristin juurella oli kaksi ryhmää, sotilaita ja Hänen ystäviään. Sotilaat pelasivat Jeesuksen vaatteista. Viitta jaettiin tasan kullekin neljälle sotilaalle, mutta paitaa ei voitu jakaa mielekkäästi, koska kotitekoisena, tavallisen kansan vaatteena, siinä ei ollut saumoja vaan se oli ylhäältä alas asti neulottu yhtenäisen vaatekappale. Ei liene epäilystä, että Jeesuksen äidin Marian kädet olivat sen rakkaudella valmistaneet. Roomalaiset eivät olleet tottuneet sellaisiin vaatteisiin. He eivät lähteneet repimään sitä, vaan heittivät siitä arpaa.

Johannes lisää siihen:

"Näin tämä kirjoitus kävi toteen: 'He jakoivat keskenään minun viittani ja heittivät vaatteistani arpaa'."

Tällä Johannes halusi jälleen korostaa, että ihmisten yksinkertaiset toimenpiteetkin määräytyvät taivaan päämääristä käsin. Johanneksen lainaama kohta on psalmissa 22. Saman psalmin alkujätkä Jeesus lainaa hetken kuluttua:

"Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?"

Luulen, että ristin tapahtumien päätyttyä Johannes meni kotiinsa ja luki tuon psalmin ja tuli siihen lopputulokseen, että psalmi on syvimmiltään ennustus Messiaan kärsimyksistä. Sieltä löytyvät sanat:

"He jakavat keskenään vaatteeni ja heittävät puvustani arpaa." (Ps. 22:19)

Johannes näki jotain sateenkaaren loistosta tragedian pimeydessä.

Sotilaiden lisäksi ristin juurella oli neljä naista ja yksi mies. Maria, Jeesuksen äiti, Salome hänen sisarensa, Kleopaan vaimo Maria ja Maria Madgaleena, olivat lähellä ristiä. Lisäksi evankeliumin kirjoittaja seisoj siellä.

Katso poikasi - katso äitisi

Sitten tapahtui jotain hyvin kaunista. Jeesuksen silmät - keskellä hirvittävää ruumiillista tuskaa ja Jumalan pyhän vihan tulen tuskan alkaessa lähestyä Hänen sieluaan - osuivat Hänen äitiinsä, joka seisoj lähellä Johannesta. Silmät osuivat kasvoihin, joita ne olivat ensimmäiseksi maailmaan tullessaan saaneet katsella. Miekka oli kulkemassa Marian sydämen läpi. Herra tiesi sen ja sanoi äidilleen:

"Vaimo, katso, poikasi!"

Sitten silmät siirtyivät nopeasti Johannekseen:

"Katso, äitisi!"

Kaiken sen mittaamattoman tuskan keskellä, jossa Jumalan laupeus oli lunastamassa ihmiskuntaa ja osoittamassa iankaikkista armoa, Jeesuksen sydän ajatteli äitiään ja huolehti hänen ajallisen elämänsä lopputaipaleesta. Kun yritämme katsella Ristin salaisuutta, sen käsittämättömyys jättää meidät avuttomiksi. Mutta kun katselemme, näemme, että Golgatan Kristus, iankaikkisen armon salaisuus, näki inhimillisen surun, huolehti ja antoi apunsa.

"Siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa."

Kuinka kauan Maria eli Johanneksen kodissa? Kaikenlaisia perimätietoja asiasta liikkuu. Yksi sanoo, että hän pysyi Jerusalemissa, kunnes hän kuoli 59 vuotiaana. Toinen väittää, että Johannes otti Marian mukaansa, kun hän siirtyi Efesokseen.

Tänään paratiisissa

Jeesuksen molemmille puolille ristiinnaulitut rikolliset pilkkasivat aluksi Jeesusta. Se kertoo ihmisen äärimmäisestä pahuudesta suurimmankin kärsimyksen keskellä. Mutta toisen sydämeen osui ilmeisesti Jeesuksen rukous ristiinnaulitsijoiden puolesta, joten hän katui sanomisiaan ja näki Jeesuksen uudessa valossa. Hän nuhteli toista rikollista ja samalla tunnusti oman syyllisyytensä: *"Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman tuomion alainen? Me kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä tekemme ansaitsevat, mutta tämä ei ole tehnyt mitään pahaa."* Sitten hän jatkoi Jeesuksen suuntaan: *"Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi."* Sanoihin sisältyi sekä suuri uskontunnustus että tietoisuus siitä, että hänen elämäntavastaan seurauksena olisi kadotustuomio. Hän tunnusti Jeesuksen kuninkaaksi, joka astuisi valtaistui-melle. Omasta suuresta syntisyydestään huolimatta hän pyysi: "Muista minua!" Ehkä ajatus kulki niin, että hän tiesi joutuvansa Jumalan tuomion tuleen, mutta toivoi, että edes kerran Jeesus muistaisi häntä kirkkaudessaan. Mitään hyviä tekoja hänellä ei ollut, pelkkää pahuutta. Mitään oikeutta saada armoa, hänellä ei ollut, vain syyllisen pyyntö. Mutta se riitti pääsyyn paratiisiin kirkkauteen, kun Jeesus vastasi: *"Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä sinä olet oleva minun kanssani paratiisissa."* Tapah-tuman Raamattu tiivistää näin: *"Jokainen joka huutaa avukseen Herran nimeä pelastuu."*(Apt. 2:21)

Pelastuksen tie näytettiin meille lyhyesti ja ytimekkäästi: 1. Tunnusta rehellisesti oma syntisyytesi! 2. Tunnusta Jeesus kuninkaaksesi. 3. Tunnusta, että ansaitset iankaikkisen kadotuksen synneistäsi. 4. Pyydä siitä huolimatta armoa Jeesuksen uhrikuoleman tähden!

Usko on sitä, että jättäytyy Jeesuksen armon varaan, vaikka ei sitä vähääkään ansaitse. Jeesuksen sanat kertovat, miksi hän oli ristillä roikkumassa. Hän kärsi vierellään olevan rikollisen syntien iankaikkista rangaistusta hänen sijastaan. Hän avasi sillä tien taivaalliseen kirkkauteensa.

Pimeys

Sitten tulemme Ristin Ihmeen ytimeen. Johannes sanoo: *"... tämän jälkeen..."* Kuinka paljon myöhemmin? Ehkä noin kolme tuntia myöhemmin, sillä sanat Marialle Jeesus lausui todennäköisesti heti ristiinnaulitsemisen jälkeen. Johannes ei kerro mitään noista kolmesta tunnista, joita muut evankelistat kuvaavat tarkemmin. Niiden keskeltä kuu-

lui Jeesuksen tuskallinen huuto: *"Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?*

Se kertoo syvimmin ristin tuskan sisällöstä. Jumala hylkäsi oman Poikansa. Se merkitsi Jumalan iankaikkisen ja pyhän tulen tuomiota, kadotuksen tuskaa Jeesukselle meidän syntiemme vuoksi. Se oli iankaikkista syvyydeltään. Hän joi Jumalan vihan maljan viimeistä pisaraa myöten loppuun. Koko maailman, myös siis kaikkien sinunkin syntiesi rangaistus on lopullisesti maksettu.

Voitto

Sitten Johannes vie meidät pimeyden ja tuskan läpi voiton hetkeen:

"Kun Jeesus tiesi, että kaikki oli täytetty, hän sanoi tämän jälkeen, että kirjoitus kävisi toteen:"

Mitä Jeesus tiesi? Sen, että *"kaikki oli täytetty"*. Jeesus ei sanonut *"minun on jano"*, ennen kuin Hän tiesi, että kaikki oli tehty loppuun asti, kaikki suoritettavaksi annettu suoritettu. Vasta sitten Hän ilmaisi ensimmäisen ja ainoan ilmaisun fyysiselle tuskalleen koko pitkän tapahtumasarjan aikana ruoskimisista lähtien ristin jatkuviin hirveisiin kipuihin asti. Vasta sitten Hän sanoi:

"Minun on jano."

Ruumiilliset tuskat olivat niin mitättömiä sielun ja hengen tuskan rinnalla, kun Isä hylkäsi Poikansa pyhän vihansa tuleen, että on kuin Jeesus ei olisi edes huomannut ruumiillista tuskaansa, ennen kuin vasta sielun ja hengen tuska oli kokonaan ohi, kaikki se mitä varten Hän oli ristille mennyt loppuun suoritettu.

"Siellä oli astia täynnä haparviiniä. He täyttivät sienen haparviinillä, panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen Jeesuksen suun eteen."

Jeesus otti sitä. Alussa he olivat tarjonneet Hänelle viiniä, johon oli lisätty huumaavaa ainetta, mutta Hän kieltäytyi kaikesta, mikä olisi vähentänyt Hänen ruumiillista tuskaansa. Mutta nyt kun Hän tiesi, että kaikki oli suoritettu loppuun, Hän ilmaisi janonsa ja otti vastaan haparviiniä.

"Otettuaan haparviiniä Jeesus sanoi: 'Se on täytetty'."

Jeesus tiesi, että kaikki oli täytetty jo ennen kuin Hän sanoi: *"Minun on jano."* On kuin Jeesus olisi tarvinnut tuon juoman jaksakseen huutaa voitonhuutonsa:

"Se on täytetty"

Johannes ei kerro asiaa, mutta muut evankelistat kertovat, että Jeesus huusi tuon lauseen kovalla äänellä. Ääni ei ollut Hävinneen vaan Voittajan. *"Se on täytetty."* Kreikan sana tarkoittaa enemmän kuin vain sitä, että jokin on loppunut. Se tarkoittaa sitä, että jokin asia on saatettu päätökseen, täyttymykseen. Kaikki se, minkä vuoksi Hän oli ristille mennyt, oli saavutettu ja suoritettu loppuun.

Olemme suunnattoman salaisuuden meren äärellä. Voimme vain seisoa, kuunnella ja katsella, miten myrsky ja tuuli pyyhkivät sen yli. Mutta sen me tiedämme Johanneksen sanojen perusteella, että se kuolema, jolla Jeesus lunasti meidät ei ollut Hänen fyysinen kuolemansa. Se oli välttämätön tie ruumiilliseen ylösnousemukseen. Mutta se kuolema, jolla Jeesus kuoli meidän syntiemme rangaistuksen pois, tapahtui Jumalaan pyhän vihan tulen polttaessa Hänen sieluaan, Jumalan hylkäämänä olemisen syvyyk-

sissä, ja sen Hän kärsi täysin läpi Hänen ruumiinsa vielä eläessä ristin tuskissa. Ristin salaisuus ja kirkkaus on jotain niin syvää ja suurta, että se häikäisee katselijansa.

Kaikki oli täytetty, suoritettu loppuun, saatettu päätökseen. Helvetin tuskat olivat syök-syneet Hänen ylleen. Pimeyden raivo ja tuli oli myrskynnyt yli Jeesuksen sielun. Mutta nyt Jumalan kaikki päämäärät oli saavutettu. Myrskyn raivon oli pakko tyyntyä. Sovi-tustyö koko ihmiskuntaa varten oli valmis. Vasta voiton jälkeen Hän pyysi juotavaa ja julisti suurella huudolla voittonsa maailmalle: *"Se on täytetty!"*

Antoi henkensä

Sitten Hän lausui viimeisen rukouksen Isälle syvässä turvallisuudessa kuin iltarukouk-sen:

"Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni."

Lopulta hän suoritti viimeisen toimenpiteen:

"Hän kallisti päänsä ja antoi henkensä."

Ei siis viimeinen tapahtuma, vaan viimeinen toimenpide, jossa Jeesus toimi aktiivise-na Tekijänä. *"Hän antoi henkensä."* Silmät sulkeutuvat, lihaksista katoaa voima ja ih-miset sanovat: "Hän kuoli." Niin kyllä inhimillisellä tasolla. Temppele on hajotettu. He saivat tuhotuksi Hänen ruumiinsa temppelin. Mutta jumalallisella tasolla, ennen kuin ihmisten pahuuden täyttymys tuli, Hän oli suorittanut loppuun maailman lunastustehtä-vänsä. Siksi Johannes sanoo:

"Hän antoi (luovutti) henkensä."

Yksikään evankelistaista ei sano, että Jeesus olisi kuollut. Matteus sanoo: *"Hän antoi henkensä."* Markus sanoo: *"Hän antoi henkensä."* Luukas sanoo: *"Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni."* Johannes sanoo: *"Hän antoi henkensä."* Kysymys oli Jeesuk-sen teosta, toimenpiteestä. Meidän on syytä palauttaa mieleemme, mitä Hän itse oli sanonut, kun Hänen vihollisensa piirittivät Häntä:

"Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni, että ottaisit sen takaisin. Ei kukaan ota sitä minulta, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se takaisin. Sen ohjeen olen saanut Isältäni." (10:17-18)

Niin, he olivat tuhonneet kauniin, pyhän temppelin. He olivat tehneet sen, mihin he vii-meisiltään kykenivät. Synti ei kykene tekemään mitään pahempaa. Mutta se kuolema, joka sovitti ja lunasti ihmiskunnan, oli jo ohi ennen kuin fyysinen kuolema tapahtui.

Miksi risti?

Jumalan pyhyys ja oikeudenmukaisuus vaati sitä, koska Jumala ei voi jättää ainoata-kaan syntiä rankaisematta. Jos Jumalan maailmankaikkeuteen jää yksikin synti ran-kaisematta ja poistamatta, Jumala ei ole enää Jumala. Jumala on valkeus, jossa ei ole mitään pimeyttä. Synnin poistamiseksi ei ole mitään muuta tietä, kuin se, että synti tuomitaan, rangaistaan, hyvitetään ja sovitetaan. Synnin sovittava rangaistus on ian-kaikkinen kadotus eli helvetti, mikä ei suinkaan tarkoita paikkaa, jossa sielunvihollinen ja pimeyden voimat hallitsevat, vaan se on paikka, jossa Jumala tuomitsee ja rankai-see oikeudenmukaisesti synnin. Jumala on kuluttava tuli. Kuka voi kestää Hänen tul-taan?

Jeesuksen uhria Golgatalla vaati kuitenkin ennen kaikkea Jumalan käsittämättömän suuri rakkaus. Hän valitsi mieluummin oman rakkaan Ainoan Poikansa Jeesuksen Kristuksen kärsimään Sinun syntiesi rangaistuksen kuin sen, että Sinä itse joutuisit

kantamaan omien syntiesi rangaistuksen. Hänet synnitön ja puhdas lävistettiin tuskalla, jotta sinä syntinen ja saastainen saisit rauhan, ilon ja vapauden. Jotta saisit vanhurskauden, jolla kelpaat Jumalan taivaaseen, jotta saisit omistaa iankaikkisen elämän. Kaiken tämän saat ilmaisena lahjana ottaa vastaan, sillä Jeesus maksoi hinnan siitä.

Manami Tsurumakin kastetodistus 30.3.2014

Vuoden 2013 keväänä tänään yhdessä kanssamme kasteen saava rouva Iwano kutsui minut mukaan kirkkoon ensi kertaa elämässäni. Ensimmäinen jumalanpalvelus, ensi kertaa kädessäni pitämä Raamattu, lähettiperheen ensitapaaminen, seurakuntalaiset ... kaikki oli uutta ja tuoretta. Muistan hyvin selvästi, miten lämpimästi minut otettiin vastaan.

Tuolloin sydäntäni painoivat raskaat taakat. Isäni, joka oli ollut perheen tuki, oli kuollut ja kannoin syvää huolta päivittäisestä toimeentulosta ja lasteni tulevaisuudesta. Hauta, asunto, uskonnolliset menot, kaikki vaativat ratkaisuja, joita en kyennyt tekemään. Masennuin ja suuri huoli ja levottomuus painoivat minua raskaasti. Olin surkeassa tilassa, jossa en enää kyennyt luottamaan ihmisiin.

Siihen asti kun aloin käydä kirkossa, kuulla saarnoja ja lukea Raamattua, olin kuvitellut olevani pelkästään muiden vääryyden uhri, mutta nyt aloin tajuta, että asia oli juuri päinvastoin. Itse olin tehnyt paljon syntiä ja haavoittanut perheeni ja ympäristöni ihmisiä itsekkäällä asenteella ja väärillä teoillani. Näiden painon alla tajusin, että olen syntinen ihminen.

Nyt haluan saada kasteen kiitollisena siitä, että saan uskoa Jumalan Poikaan Jeesukseen Kristukseen, joka kantoi meidän syntimme ristin kärsimyksissä ja kuoli puolestani.

”Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.” Jesaja 43:25

Olen koko sydämeistäni kiitollinen rouva Iwanolle, joka osoitti minulle Jeesuksen kohtaamispaikan, pastori Nummelan perheelle ja seurakuntalaisille, jotka otti minut lämmöllä vastaan ja johtivat minut lepoon, lähetyssaarnaaja Pihkalalle, joka kastekoulussa opetti meitä monella tavalla, pastori Masakille ja hänen vaimolleen, jotka selittivät Jumalan sanaa ja osoittivat siihen perustuvan tien vaeltaa. Suurkiitos teille kaikille.

Tänään saan täällä kasteen. Olen syvästi kiitollinen, että saan tästä eteenpäin vaeltaa kanssanne. Halleluja.

Entä sinä?

Jos olet päässyt jo maistamaan syntien anteeksiantamuksen rauhaa Jeesuksen Golgatan uhrin tähden, muista, että se mitä silloin tapahtui, täydellinen sovitus Sinun syntiesi, on yhä tänään voimassa. Saat toistuvasti ja rohkeasti käydä päivittäin tunnustamaan syntisiä, sillä ne on jo sovitettu. Herra on avannut sinullekin tien paratiisiin.

Jos et ole vielä päässyt maistamaan Golgatan ristillä sinun puolestasi kuolleen ja ylösnousseen Jeesuksen armoa, niin Hän kutsuu juuri sinua: ”Tämän minä tein sinunkin tähtesi. Tule minun luokseni ja omista se lahja, joka sinulle on Golgatan ristillä maksettu! Hänellä on paljon armoa ja anteeksiantamusta, kun avaat koko sydämesi Hänelle,”